NORAKSTS
Lieta Nr.A42726208
A02118-10/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 29.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Inga Putra,
piedaloties pieteicējas *K.D.* pārstāvei zvērinātai advokātei Ausmai Rozenbergai un atbildētājas Viesītes novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Viesītes novada pašvaldības pārstāvei zvērinātai advokātei Kristīnei Ozolai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc *K.D.* pieteikuma par Rites pagasta padomes 2008.gada 20.maija lēmuma Nr.7 (10.§) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rites pagasta padomes 2008.gada 20.maija lēmumu Nr.7 (10.§) (turpmāk arī – Lēmums) nolemts neizskatīt jautājumu pēc būtības, jo nav tiesas nolēmuma par zemes piespiedu nomu (*A.M.* darbības veicis uz sev piederošas zemes). Tāpat ieteikts *K.D.* ar iesniegumu vērsties Jēkabpils rajona policijas pārvaldē, jo šādu jautājumu skatīšana nav pašvaldības kompetencē. Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[1.1] „*/Nosaukums/*" mājas iedzīvotāju vārdā *K.D.* 2008.gada 8.maijā iesniedza iesniegumu, ka 7.maijā *A.M.* tīšām iznīcināja robežzīmes, aparot ar diskiem, kā arī sabrauca pie staļļa kūtsmēslu čupu un apara mājas iedzīvotājiem piederošo zemi.

[1.2] Iesniegumam pievienots Jēkabpils rajona tiesas 2007.gada 22.novembra lēmums, projektējamais zemes vienības daļas robežu, situācijas plāns, „Latvijas Valsts mērnieks" Jēkabpils biroja 2008.gada 26.februāra vēstule „Par zemes nomas plānu".

[1.3] No iesniegtajiem dokumentiem redzams, ka tiesa nolēmusi noteikt zemes kadastrālo uzmērīšanu, kas jāveic Valsts SIA „Latvijas Valsts mērnieks", ka tiesvedība lietā apturēta līdz mērīšanas pabeigšanai. No minētā secināms, ka *A.M.* darbības veicis savā zemē.

[2] 2008.gada 30.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *K.D.* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums, kurā norādīts, ka Lēmumu saņēmusi tikai 28.augustā, vairāk kā ar 3 mēnešu nokavēšanos. Lēmumā nav pamatots, kāpēc pašvaldība neizskata pieteicējas iesniegumu par *A.M.* prettiesiskajām rīcībām, izņemot norādīts, ka nav tiesas sprieduma par zemes piespiedu nomu. Lēmumā norādīts, ka *A.M.* rīkojies uz savas zemes, pieteicējas iesniegumā norādīto jautājumu izskatīšana nav pašvaldības kompetencē.

Pieteicēja norāda, ka Lēmums pieteicējai savlaicīgi netika paziņots, un viņa netika uzaicināta uz pašvaldības sēdi. Pašvaldība rīkojusies prettiesiski, jo *A.M.* ir izdarījis administratīvos pārkāpumus pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 176.panta par patvarību un 54.panta par robežzīmju tīšu iznīcināšanu. Personas saukšana pie administratīvās atbildības par šādiem pārkāpumiem ir pašvaldības administratīvās komisijas kompetence.

2008.gada 31.janvārī Valsts SIA „Latvijas Valsts mērnieks” izgatavojis zemes robežu plānu „*/Nosaukums/*” mājas iedzīvotājiem apsaimniekošanai nepieciešamajam zemes gabalam, izpildot Jēkabpils rajona tiesas 2007.gada 22.novembra lēmumu. Valsts SIA „Latvijas Valsts mērnieks” zemes īpašnieka *A.M.* klātbūtnē nosprauda arī zemes robežas un koordinātes dabā, cita starpā robežpunktos Nr.30 un Nr.70. Bet 2008.gada 7.maijā *A.M.* šīs zemes robežzīmes tīši iznīcināja.

Pagasta padomes balsojumā, pieņemot Lēmumu „Par”, balsojusi arī *A.M.* sieva *I.M.*, līdz ar to pieļaujot interešu konflikta faktu.

Pieteicēja lūdz Lēmumu atzīst par prettiesisku un spēkā neesošu no pieņemšanas brīža un atcelt to, kā arī atzīt par prettiesisku Rites pagasta padome priekšsēdētājas vietnieces *G.D.* rīcību, neizskatot pieteicējas iesniegumu pēc būtības un Lēmuma savlaicīgu neizsūtīšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 28.oktobra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta par Lēmuma atcelšanu.

[3] Rites pagasta padome rakstveida paskaidrojumos norāda, ka Lēmums pieņemts, ievērojot iesnieguma izskatīšanas tiesisko regulējumu, līdz ar to Lēmums ir likumīgs un pamatots.

Zeme zem mājām „*/Nosaukums/*” pieder *A.M.*. Mājas iedzīvotāji savus dzīvokļus privatizēja 1993.gadā, bet zemi mājas uzturēšanai nepieprasīja. Pamatojoties uz 1993.gada 29.decembra likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos” 6.panta grozījumiem, šīm personām tika garantētas tiesības nomāt šo zemi, ko aizņem ēkas un pagalms un vēl 0,5 ha ēku un būvju uzturēšanai. Starp pieteicēju un *A.M.* pastāv strīds par zemes nomas attiecībām, tāpēc tika uzskatīts, ka *A.M.* darbībās nav patvarības, jo viņš apsaimniekojis sev piederošu zemes gabalu. Civillikuma 927.pants piešķir īpašniekam tiesības pār savu lietu.

Zemes gabalu robežu plāns tika izstrādāts pieteicējas vēlamajās robežās. Šis robežu, situāciju plāns nebija reģistrēts Valsts zemes dienestā, tāpēc vēl nepastāv robežzīmes, kas plānā atzīmētas kā Nr.30 un Nr.70. Konkrētajā gadījumā, pastāvot strīdam par zemes nomu, nomai paredzētā zeme tika nostiprināta ar pagaidu zīmēm, nevis robežzīmēm, kas joprojām nav reģistrētas Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā. Mērnieks nostiprinās zemes robežzīmes tikai pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. LAPK nav paredzēta atbildība par pagaidu robežzīmju iznīcināšanu, bet gan par zemes lietojuma vai īpašuma robežzīmju iznīcināšanu, pašvaldībai nav pamata *A.M.* saukt pie administratīvās atbildības par pagaidu robežzīmju iznīcināšanu.

[4] Lietas izskatīšanā pieteicējas pārstāve pieteikumu uzturēja, norādīja, ka prettiesiskā rīcība ir izpaudusies tādējādi, ka noteiktā termiņā nav atbildēts uz pieteicējas iesniegumu, pārkāpjot Iesnieguma likuma normas. Lēmums pieņemts, pārkāpjot interešu konflikta normas. Iesniegums bija jāizskata administratīvajai komisijai, nevis pagasta padomei, bet, ja iesniegumu nevarēja pēc būtības izskatīt, tad tas bija nosūtāms pēc piekritības, kas netika izdarīts. Tādējādi pašvaldība ir noildzinājusi lietas izskatīšanas termiņu. Padomes priekšsēdētājas vietniece, pieļaujot lemšanā piedalīties *A.M.* sievai, pieļāvusi likumpārkāpumu, līdz ar to *G.D.* ir jāsauc pie atbildības par prettiesisko rīcību. Mājas iedzīvotāji par zemes robežu plāna izgatavošanu un robežu nospraušanu ir samaksājuši Ls 280. Zemes robežzīmes nospraustas kopā ar *A.M. A.M.* nedrīkstēja uzstādītās robežzīmes Nr.30 un Nr.70 iznīcināt. *A.M.* bija jāsauc pie administratīvās atbildības, kas ir pašvaldības kompetences jautājums. Pašvaldība prettiesiski atteikusies skatīt iesniegumu pēc būtības un prettiesiski nav pārsūtījusi to policijai. Pieteicēja arī

pati vērsusies policijā, bet tur saņēmusi atbildi, ka *A.M.* savā zemē var darīt, ko grib. Policijas atbilde bija pārsūdzēta prokuratūrā. *A.M.* pārkāpums fiksēts pašvaldības pārstāvju sastādītā aktā.

[5] Lietas izskatīšanā Rites pagasta padomi nomainījusi Viesītes novada pašvaldība (turpmāk arī – atbildētāja), kuras pārstāve pieteikumu neatzina. Paskaidroja, ka konkrētā lieta nav uzskatāma par administratīvā pārkrāpuma lietu. Norādīja, ka pašvaldības rīcībā pat nav informācijas, ka vispār tādas robežzīmes ir bijušas. Zemes robežu plāns un robežzīmes nav reģistrētas Valsts zemes dienestā, līdz ar to *A.M.* nevar iestāties atbildība pat tad, ja tur būtu bijušas pagaidu robežzīmes. Atbildētājas pārstāve norādīja, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk –APL) 56.pantu pašvaldība var atteikties pieņemt iesniegumu, ko arī ir izdarījusi, vienlaicīgi norādot, ka iesniegums tomēr ir skatīts, bet tā kā pašvaldība nebija kompetentā iestāde, iesniegums atstāts bez izskatīšanas. Iesniegumu pārsūtīt policijai nebija pamata, jo bija zināms, ka pati pieteicēja ar iesniegumu jau vērsusies policijā. Pieteicējas pārstāve atzina, ka pašvaldība nav rīkojusies kompetenti, jo bija jāpieņem lēmums neizdot administratīvo aktu. Pieteicēja uz lietas izskatīšanu nebija aicināta, jo iesniegumā jau bija norādīti viņas paskaidrojumi. Pārstāves rīcībā esošajā Lēmuma izrakstā norādīts, ka *I.M.* balsošanā nepiedalās, taču, ja viņa balsojumā piedalījusies, tad tas neietekmē balsojuma rezultātu. *A.M.* lietā netika uzklausīts, jo pašvaldība konstatēja, ka viņš rīkojies tiesiski kā zemes īpašnieks. Pieteicēja konkrētajā lietā vispār nav atzīstama par cietušo. Vienīgais iespējamais cietušais varētu būt Valsts zemes dienests. Pārstāve norādīja, ka nevar paskaidrot, kāpēc pieteicējai Lēmums izsūtīts tikai augustā. APL 65.pants paredz lietu izbeigt, ja administratīvā akta izdošana nav lietderīga. Faktiski pašvaldība ir atteikusies izdot *A.M.* nelabvēlīgu administratīvo aktu.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, pieteikums ir apmierināms daļēji, Lēmumu atzīstot par spēkā neesošu, bet atsakot izdot jaunu nolēmumu, ar kuru konstatētu *A.M.* vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliktu sodu.

[7] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk minētos apstākļus.

[7.1] Jēkabpils rajona tiesa 2007.gada 22.novembrī pieņēmusi lēmumu noteikt zemes kadastrālo uzmērīšanu, kas funkcionāli nepieciešama 8-dzīvokļu mājas Jēkabpils rajona Rites pagasta „*/Nosaukums/*” ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/*, kas ierakstīta Jēkabpils rajona Rites pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr.*/nodalījuma numurs/*, uzturēšanai (apsaimniekošanai), bet *A.M.* uzdot par pienākumu atļaut veikt minēto uzmērīšanu *(lietas 21.lapa).*

[7.2] 2008.gada 31.janvārī Valsts SIA „Latvijas Valsts mērnieks” Jēkabpils biroja vadītāja apstiprinājusi projektējamo zemes vienības daļas robežu, situācijas plānu *(lietas 7.lapa).*

[7.3] 2008.gada 26.februāra vēstulē Valsts SIA „Latvijas Valsts mērnieks” pieteicējai apliecina, ka mērnieks, uzklausot pieteicēju kā pasūtījuma ierosinātāju un *A.M.* kā zemes īpašnieku, uzmērīja nomas zemes robežas un izgatavoja nomas zemes plānu *(lietas 23.lapa).*

[7.4] 2008.gada 8.maijā Rites pagasta padomē saņemts pieteicējas un citu „*/Nosaukums/*” mājas iedzīvotāju iesniegums par to, ka 2008.gada 7.maijā *A.M.*

iznīcinājis robežzīmes „*/Nosaukums/*" mājas zemei. Iesnieguma iesniedzēji lūdz pagasta padomi pret *A.M.* pieņemt atbildīgos mērus *(lietas 5.lapa).*

[7.5] 2008.gada 20.maijā Rites pagasta padome pieņēmusi Lēmumu. Sēdes protokola izraksts izgatavots 2008.gada 20.maijā. Lēmumā norādīts, ka balsojumā *I.M.* balso „Par" *(lietas 4.lapa).* Atbildētāja saviem paskaidrojumiem pievienojusi lēmuma izrakstu, kas izgatavots 2008.gada 24.novembrī, kurā norādīts, ka *I.M.* balsojumā nepiedalās (*ietas 19.lapa).*

[7.6] 2008.gada 2.jūnijā Jēkabpils rajona policijas pārvalde atbild pieteicējai, ka pārkāpumi no *A.M.* puses nav konstatēti. Ar savu zemi *A.M.* var rīkoties pēc saviem ieskatiem *(lietas 45.lapa).*

[7.7] 2008.gada 11.jūnijā Jēkabpils rajona prokuratūra, atbildot uz pieteicējas iesniegumu, norāda, ka robežzīmju iznīcināšana ir administratīvi sodāms pārkāpums, ko ir tiesīga izskatīt pašvaldības administratīvā komisija.

[7.8] 2008.gada 27.augustā Lēmums nosūtīts *K.D. (lietas 6.lapa).*

[8] Tiesa no lietā nodibinātajiem apstākļiem konstatē, ka lietā ir strīds:

1) vai Lēmums pieņemts administratīvā pārkrāpuma lietā;

2) vai pašvaldība pamatoti atteikusi jautājumu izskatīt pēc būtības un nav saukusi pie atbildības *A.M.*;

3) vai *A.M.* rīcībā saskatāmas administratīvā pārkāpuma pazīmes pēc LAPK 54.panta un 176.panta;

4) vai Rites pagasta padomes priekšsēdētājas vietnieces rīcība atzīstama par prettiesisku.

[9] Tiesa par nepamatotu atzīst atbildētājas pārstāves viedokli, ka konkrētā lieta nav uzskatāma par administratīvā pārkāpuma lietu, bet Lēmums pieņemts administratīvajā lietā pamatojoties uz APL.

Tiesas ieskatā gan no „*/Nosaukums/*" mājas iedzīvotāju iesnieguma, gan no Lēmuma nolemjošās daļas 2.punkta, gan no atbildētājas paskaidrojumiem *(lietas 17.lapa)* secināms, ka tā ir administratīvo pārkāpumu lieta, un pašvaldība lietas būtību jau identificējusi iesnieguma izskatīšanas laikā. Cita starpā tiesa vēlas norādīt, ka personai, vēršoties iestādē ar iesniegumu par kādiem pārkāpumiem, kas aizskar iesnieguma iesniedzēja tiesības un likumiskās intereses, nav iesniegumā obligāti pārkāpums jākvalificē pēc konkrēta LAPK panta un nav jānorāda administratīvā pārkāpuma sastāva esamība. Iesnieguma identificēšana ir iestādes pienākums.

Tiesa par nepamatotu atzīst atbildētājas pārstāves viedoklim, ka pieteicēja nav atzīstama par cietušo konkrētajā lietā. Administratīvā pārkāpuma lieta cita starpā ir ierosināma gan pēc cietušās personas iesnieguma, gan pēc jebkuras personas ziņojuma par konstatētu administratīvo pārkāpumu. Ja administratīvā pārkāpuma lieta ierosināta pēc cietušās personas iesnieguma, tad cietusī persona kļūst par administratīvās lietas dalībnieku un tai ir tiesības sniegt lietā savus paskaidrojumus, piedalīties lietas izskatīšanā, apstrīdēt un pārsūdzēt lietā pieņemtos lēmumus.

Lietā konstatēts, ka par zemes robežu plānu izgatavošanu un pagaidu robežzīmju uzstādīšanu samaksu ir veikusi arī pieteicēja, ko atbildētājas pārstāve neapstrīd, līdz ar to ir pamats pieļaut, ka ar iespējamo administratīvo pārkāpumu pieteicējai ir izdarīts mantisks kaitējums. Tas, ka pieteicēja nav pieteikusi savu prasījumu par mantiskā zaudējuma apmēru un atlīdzinājumu, neizslēdz iespēju pieteicējai iegūt lietā cietušā statusu.

Tiesa konkrēto lietu ierosinājusi un izskata, pamatojoties uz pieteicējas kā administratīvā pārkāpuma lietā cietušās personas pieteikumu.

[10] Pieteikumā pieteicēja norādījusi, ka *A.M.* ar savām darbībām pārkāpis LAPK 54.pantu un 176.pantu, taču no lietas izskatīšanā sniegtajiem paskaidrojumiem secināms, ka pamatā ir strīds par robežzīmju iznīcināšanu, t.i., par pārkāpumu pēc LAPK 154.panta (zemes lietojuma vai īpašuma robežzīmju iznīcināšana).

Saskaņā ar LAPK 210.pantu administratīvo pārkāpumu lietas pēc LAPK 176.panta un 54.panta izskata pašvaldības administratīvā komisija, savukārt LAPK 211.[1]pants noteic arī pagasta padomes priekšsēdētājam, viņa vietniekam un izpilddirektoram kompetenci izskatīt lietu pēc LAPK 54.panta.

Lietā redzams, ka Lēmumu pieņēmusi Rites pagasta padome, atklāti balsojot, līdz ar to tiesa konstatē, ka lietu izskatījusi institūcija, neskatoties uz to, ka tas neietilpst tās kompetencē.

[11] Atbildētājas pārstāve norāda, ka pašvaldība ir atteikusies iesniegumu pieņemt, pamatojoties uz APL 56.pantu, taču no Lēmuma redzams, ka iesniegums ir pieņemts un izskatīts Rites pagasta padomes sēdē, līdz ar to tiesa šādu argumentu uzskata par nepamatotu.

Vienlaicīgi atbildētājas pārstāve norāda, ka iesniegums tomēr ir skatīts, bet, tā kā pašvaldība nebija kompetentā iestāde, iesniegums atstāts bez izskatīšanas. Arī šādu argumentu tiesa atzīst par nepamatotu, jo, pirmkārt, iepriekš noskaidrots, ka pašvaldība, t.i., pašvaldības administratīvā komisija vai konkrētas amatpersonas ir kompetentas iesniegumu izskatīt, otrkārt, ja arī iesnieguma izskatīšana neietilptu pašvaldības kompetencē, tad pašvaldībai būtu jārīkojas APL 56.pantā paredzētājā kārtībā, vai nu nepieņemot iesniegumu un nekavējoties izdodot izziņu par kompetento iestādi, vai iesniegumu pārsūtot pēc piekritības.

[12] Administratīvo pārkāpumu lietās lietvedībai jānorit stingri ievērojot likumību.

Tiesu praksē atzīts, ka administratīvo pārkāpumu lietās primāri piemērojams LAPK regulējums, bet jautājumos, kurus LAPK neregulē, piemērojamas APL tiesību normas.

Tiesa atzīst, ka LAPK regulē gan administratīvo pārkāpumu lietu ierosināšanu, gan lietas izskatīšanas kārtību, gan iespējamo lēmumu veidus un to saturu. Viens no svarīgajiem administratīvā pārkāpuma lietas priekšnoteikumiem ir administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšana. Tā kā pārkāpumi pēc LAPK 176.panta un 54.panta neietilpst to pārkāpumu sastāvā, par kuriem protokolu sastādīšana nav nepieciešama (LAPK 250.pants), šajā lietā bija jābūt administratīvā pārkāpuma protokolam.

Protokolu sastāda tam pilnvarotās amatpersonas saskaņā ar LAPK 247.pantu. Tiesas ieskatā, ja pašvaldībā saņemts iesniegums par izdarīto administratīvo pārkrāpumu, tad iesniegums jānodod pēc piekritības administratīvā pārkāpuma lietas ierosināšanai un protokola sastādīšanai. LAPK neparedz iesniegumu pēc būtības neizskatīt. Tāpat pašvaldība nevar nepārsūtīt iesniegumu protokola sastādīšanai policijai tikai tāpēc, ka pieteicēja pati arī vērsusies policijā ar iesniegumu.

Kaut arī tam lietā nav nozīmes, tomēr tiesa uzskata par nepieciešamu norādīt, ka policija nepamatoti atbildējusi uz pieteicējas iesniegumu, ievērojot Iesnieguma likuma normas, jo policijai, saņemot iesniegumus ir jālemj par lietas ierosināšanu un protokola sastādīšanu vai atteikumu ierosināt lietu, savukārt tiesu praksē atzīts, ka atteikums ierosināt administratīvā pārkāpuma lietu ir lēmums, kuru cietusī persona var apstrīdēt un pārsūdzēt.

[13] LAPK 281.[1]pants noteic, ka lēmums administratīvo pārkāpumu lietā ir administratīvais akts.

Saskaņā ar APL 74.panta pirmo daļu administratīvais akts nav spēkā, ja:

1) objektīvi nav saprotams, kas to izdevis;

2) to ir izdevusi iestāde, kurai konkrētā administratīvā akta izdošana nav piekritīga (izņemot 52.panta otrajā daļā minēto gadījumu);

3) rakstveidā izdotajā adresātam nelabvēlīgajā administratīvajā aktā nav piemēroto tiesību normu uzskaitījuma;

4) tas pieprasa no adresāta tiesību normu pārkāpumu vai rīcību, kas faktiski vai tiesiski nav iespējama.

Tiesa konstatē, ka uz Lēmumu attiecināms APL 74.panta pirmās daļas 2. un 3.punkts, proti, administratīvo pārkāpumu lieta nav piekritīga izskatīšanai pagasta padomei, un Lēmumā nav norādīta neviena piemērotā tiesību norma.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka, neskatoties uz virkni dažādu pārkāpumu administratīvā pārkāpuma lietas lietvedībā, ko tiesa konstatējusi iepriekš, Lēmums ir atzīstams par spēkā neesošu no tā pieņemšanas brīža.

[14] Pieteicējas pārstāve lūdz atzīt par prettiesisku Rites pagasta padomes amatpersonas rīcību, kas izpaudusies, pieļaujot balsojumā piedalīties *I.M.*, un pieteicējai Iesnieguma likumā noteiktā kārtībā neatbildot uz iesniegumu.

Tiesa jau iepriekš noskaidrojusi, ka pieteicēja pašvaldībā vērsusies ar lūgumu saukt pie atbildības *A.M.* Pieteicējai uz iesniegumu nav atbildēts, un Lēmums savlaicīgi nav nosūtīts.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments jau agrāk vairākkārt ir atzinis, ka ir nošķirami tādi personas iesniegumi iestādei, kuru mērķis ir saņemt informāciju, no iesniegumiem, kuru mērķis ir mainīt konkrētas tiesiskās attiecības publisko tiesību jomā (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 29.oktobra sprieduma lietā SKA-362/2009 7.punktu*).

Neatbildēšana uz personas iesniegumu kā faktiskā rīcība ir vērtējama tikai tad, ja persona vēršas iestādē ar lūgumu iegūt iestādes viedokli, izziņu vai informāciju par kādu sabiedrisku vai citu jautājumu, ar kuru personas subjektīvās tiesības izmainītas netiek. Turpretim, ja šāda personas iesnieguma mērķis ir vēlme izmainīt tās skarošu konkrētu tiesisko situāciju publisko tiesību jomā, pozitīvs vai negatīvs šāda iesnieguma risinājums uzskatāms par administratīvo aktu, tas ir, tā nav faktiskā rīcība (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 11.decembra sprieduma lietā Nr.672/2009 8.punktu, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 11.janvāra sprieduma lietā SKA-47/2008 9., 10.punktu)*

Ņemot vērā lietā noskaidroto un no lietas materiāliem konstatēto, ka pieteicēja ar 2008.gada 8.maija iesniegumu Rites pagasta padomē vēlējās uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, kā rezultātā būtu izdodams administratīvais akts, saucot vainīgo personu *A.M.* pie administratīvās atbildības, atzīstams, ka pieteicējas mērķis bija panākt konkrētu rezultātu, proti, lēmuma pieņemšanu administratīvā pārkāpuma lietā, nevis atbildi uz iesniegumu. Līdz ar to Rites pagasta padomes amatpersonu rīcība, neatbildot uz pieteicējas 2008.gada 8.maija iesniegumu, nevar tikt atzīta par faktisko rīcību un uz konkrēto gadījumu nav piemērojamas Iesnieguma likuma normas.

Tiesa šādā gadījumā var vērtēt, vai Lēmuma pieņemšanas procesā Rites pagasta padome ir pieļāvusi procesuālos pārkāpumus (Lēmuma savlaicīga nenosūtīšana, pieteicējas neuzaicināšana uz lietas izskatīšanu, *I.M.* piedalīšanās balsošanā, pieļaujot interešu konfliktu u.c. procesuāli jautājumi), kā arī izvērtēt, cik tie ir būtiski un kā tie ietekmē vai varētu ietekmēt lietas izskatīšanas rezultātu. Taču, ņemot vērā, ka tiesa atzinusi Lēmumu par spēkā neesošu jau citu apsvērumu dēļ, pārējiem procesuāliem

pārkāpumiem nav būtiskas nozīmes, un tie nevar izmainīt lietas izskatīšanas rezultātu, līdz ar to procesuālās ekonomijas dēļ tiesa atsevišķi katru procesuālo pārkāpumu nevērtēs.

[15] Ar Lēmumu pieteicējas iesniegums pašvaldībā pēc būtības nav izskatīts.

Pieteicēja pārsūdzējusi Lēmumu, jo uzskata, ka nepamatoti iesniegums nav izskatīts un *A.M.* nav saukts pie administratīvās atbildības.

Atbilstoši LAPK 279.pantam lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var pārsūdzēt persona, par kuru tas pieņemts un cietušais. Pieteicēja savas tiesības pārsūdzēt Lēmumu izmantojusi kā cietušais.

Tiesai, izskatot cietušā pieteikumu, atbilstoši LAPK 286.panta regulējumam, ir tiesības atcelt Lēmumu un pieņemt jaunu nolēmumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt sodu.

[16] Konkrētajā lietā izveidojusies situācija, ka noteiktā kārtībā administratīvā pārkāpuma lieta iestādē nav ierosināta, un nav lemts arī par tās izbeigšanu, taču nevar atzīt, ka lieta nav ierosināta vispār, jo iesniegums ir pieņemts, ir iegūta nepieciešamā informācija, un iesniegums ir izskatīts pagasta padomes sēdē. No Lēmuma var secināt, ka jautājums pēc būtības nav izskatīts, un ierosinātā lieta tādējādi ir izbeigta.

Tā kā lietvedība lietā faktiski izbeigta, tiesai jāvērtē, vai konkrētajā situācijā ir iespējams lemt par lietvedības uzsākšanu lietā un vainīgās personas saukšanu pie atbildības.

LAPK 239.pants noteic, ka lietvedību administratīvā pārkrāpuma lietā nevar iesākt, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

LAPK 37.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja kā iespējamā pārkāpuma izdarīšanas dienu norādījusi 2008.gada 7.maiju, no kā secināms, ka četru mēnešu termiņš *A.M.* saukšanai pie administratīvās atbildības notecējis 2008.gada 7.septembrī.

Ievērojot LAPK 239.panta tiesisko regulējumu, tiesa, izskatot pieteicējas pieteikumu, nevar no jauna administratīvā pārkāpuma lietvedību lietā iesākt, līdz ar to arī nevar lemt par *A.M.* saukšanu pie administratīvās atbildības, jo iestājies administratīvās atbildības noilguma termiņš.

[17] Tiesu praksē jau iepriekš atzīts, ko akceptējis arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, kad tā kompetencē vēl bija administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšana, ka, pastāvot noilguma termiņa iestāšanās faktam, nav nekādas juridiskas nozīmes tam, vai kādas personas darbībās ir vai nav saskatāmas jebkāda administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, jo tas nerada nekādas tiesiskas sekas.

Līdz ar to tiesai nav pamata vērtēt, vai pieteicējas norādītais notikums ir bijis, vai tajā saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, vai *A.M.* ir vainojams administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Ņemot vērā iepriekš norādītos apstākļus, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar ierosināt, Lēmums atzīstams par spēka neesošu no pieņemšanas brīža.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 4.punktu, Administratīvā procesa likuma 74.pantu, 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *K.D.* pieteikumu **daļēji**.

Atzīt Rites pagasta padomes 2008.gada 20.maija lēmumu Nr.7 (10.§) par spēkā neesošu no pieņemšanas brīža.

Noraidīt pieteikumu daļā par jauna nolēmuma, ar kuru konstatētu *A.M.* vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliktu sodu, pieņemšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 29.aprīlī.

Tiesnese (paraksts) I.Putra

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese_____ I.Putra
Rīgā, 2010.gada 29.aprīlī